

פרשת בלק

מחנה הקדושה

המרה שתשודקם ולפנש, מיטישב לארשי מעל עראש המ לע הרותה תרפסמ, מעלב השעמ רחא ומיד והלכו אחרי בנות מואב המתועבות, שנאמר: "וישב ישראל בשיטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב" (א, הכ רבדמב).

ומפרש האור החיים הקדוש על פסוק זה, וז"ל: "ונראה לפרש שהכתוב יעיד סיבת הזנות, שהיתה לפי שיצאו העם לטייל חוץ למחנה ישראל, ושם נמצאו בנות מואב, והוא אומר "וישב ישראל בשיטים", פירוש במקום שהיו מטיילים בו חוץ למחניהם, ושיטים הוא לשון טיולים, כדרך אומר "שטו העם" (במדבר יא, ח), ופירש רש"י שם וז"ל: אין שייט אלא לשון טיול, וזה סיבת ויחל העם לזנות".

וכוונת התורה ללמדנו, שאם אכן רצון האדם להתקדש באופן מושלם, וכן להנחיל את אור הקדושה לזרעו אחריו, עליו לדעת שמבצר הקדושה שלו זהו הבית שלו, וכל יציאה מיותרת מביתו, לשוטט ולטייל במקומות שונים ומשונים, דומה היא ליציאתם של בני ישראל ממחנה הקדושה, מחוץ לענני הכבוד, וטומנת בחובה סכנה רוחנית גדולה עד מאד, ולפעמים ברגע קל עשוי האדם לאבד קדושה וחכמה שקנה בעמל ויגיעה מרובים במשך כמה שנים. ולכן על האדם להשמר ולהזהר ביותר בזה, ולהמנע מטיולים מיותרים, וכך יזכה לשמור על קדושתו היטב.

